

13. ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩΙ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ

Στρ. α'.

Τρισολυμπιονίκαν

ἐπαινέων οἶκον ἡμέρον ἀστοῖς,

ξένοισι δὲ θεράποντα, γνῶσομαι

τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου

πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον

ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων
ἀσφαλές,

Δίκαια καὶ ὁμότροφος Εἰρήνη, ταμί' ἀνδράσι πλούτου,

χρῦσαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

'Αντ. α'.

ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν

"Υβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.

ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι

εὐθεῖα γλώσσαν ὀρνύει λέγειν,

ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.

ὑμῖν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαίαν
ᾧπασαν

ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,

πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

'Επ. α'.

Ἦραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

ταὶ Διονύσου πόθεν ἐξέφανεν

σὺν βοηλάτῃ χάριτες διθυράμβῳ;

τίς γὰρ ἰππεῖοις ἐν ἔντεσσι μέτρα,

ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον

ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος,

ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις ἀίχμαῖσιν ἀνδρῶν.

Στ. β'.

ὑπατ' εὐρὺ ἀνάσσων

Ἰολυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν

γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,

καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων

Ξενοφῶντος εὐθύνε δαίμονος οὐρον·

δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίον ἐκ Πίσας,

πενταέθλω ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν

τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὐπω τις πρότερον.

Ἄντ. β'.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν

πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσι

φανέντα· Νεμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ·

πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ' ἐπ' Ἄλφεοῦ

ῥεέθροισιν ἀίγλα ποδῶν ἀνάκειται,

Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἀλίω ἀμφ' ἐνί, μηνός τέ
οί

τωύτου κρανααῖς ἐν Ἀθάνασι τρία ἔργα ποδαρκῆς

ἀμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,

Ἐπ. β'.

Ἐλλώτια δ' ἐπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδάνος τεθμοῖσιν

Πτοιοδώρω σὺν πατρὶ μακροτέραι

Τερψία θ' ἔφοντ' Ἐριτίμω τ' αἰοδαί·

ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε

ἦδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν

περὶ πλήθει καλῶν· ὥς μὰν σαφές

οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

Στ. γ'.

ἔπεται δ' ἐν ἐκάστω

μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.

ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς

μητίν τε γαρύων παλαιγόνων

πόλεμόν τ' ἐν ἡρώϊαις ἀρεταῖσιν

οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθω, Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις
ὥς θεόν,

καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾶ,

ναῖ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοισι·

Ἄντ. γ'.

τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἄλκῃ

πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν

ἐπ' ἀμφοτέρα μαχῶν τάμνειν τέλος,

τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος

Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν

εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μὲν

ἐξεύχεται ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν

καὶ βαθὺν κλῆρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·

Ἐπ. γ'.

ὅς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς

Πάγασον ζευξαί ποθέων ἔπαθεν,

πρὶν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινόν

Παλλὰς ἦνεγκ', ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα

ἦν ὑπαρ, φώνασε δ'· “Εὐδεις Αἰολίδα βασιλεῦ;

ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,

καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταύρον ἀργάεντα πατρὶ δειῖξον.”

Στρ. δ'.

κυάναιγισ ἐν ὄρφνα

κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἶπειν

ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῶ ποδί.

παρκείμενον δὲ συλλαβῶν τέρας,

ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὐρεν,

δειξέν τε Κοιρανίδα πάσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ
βωμῶ θεᾶς

κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτά

Ζηνὸς ἐγχεικεράννου παῖς ἔπορευ

Ἄντ. δ'.

δαμασίφρονα χρυσόν.

ἐνυπνίῳ δ' ἄ τάχιστα πιθέσθαι

κελήσατό νιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ

καρταίποδ' ἀναρύη Γαιαόχῳ,

θέμεν Ἰππίᾳ βωμὸν εὐθύς Ἀθάνᾳ.

τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα
κούφαν κτίσιν.

ἦτοι καὶ ὁ καρτερός ὀρμαίνων ἔλε Βελλεροφόντας,

φάρμακον πραῦ τείνων ἀμφὶ γένυι,

Ἐπ. δ'.

ἵππον πτερόεντ'· ἀναβαίς δ' εὐθύς ἐνόπλια χαλκωθεῖς ἔπαιζεν.

σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων

αἰθέρος ψυχρῶν ἀπὸ κόλπων ἐρήμου

τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν

καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφεν.

διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ·

τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

Στ. ε'.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων

ἴεντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή

τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χερσῶν.

Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἐκῶν

᾽Ολιγαίθιδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος.

Ἴσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρω ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθήσ
τέ μοι

ἔξορκος ἐπέσεται ἐξηκόντακι δὴ ἀμφοτέρωθεν

ἀδύγλωστος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

᾽Αντ. ε'.

τὰ δ' ᾽Ολυμπία αὐτῶν

ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·

τά τ' ἐσόμενα τότε ἂν φαίην σαφές.

νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῶ γε μάν

τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,

Δι τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ὑπ' ὄφρῦι
Παρνασσία

ἔξ· Ἄργεΐ θ' ὅσα καὶ ἐν Θήβαις· ὅσα τ' Ἄρκας ἀνάσσων
μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἀναξ·

᾽Επ. ε'.

Πάλλανά τε καὶ Σικυῶν καὶ μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος

ἃ τ' Ἐλευσίς καὶ λιπαρὰ Μαραθῶν

ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι

πόλιες ἄ τ' Εὐβοία· καὶ πᾶσαν κάτα

Ἑλλάδ' εὐρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.

ἄγε κούφοισιν ἔκνευσον ποσίν·

Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχην τερπνῶν γλυκεῖαν.